

## Va fi...

Ion Minulescu

---

Va fi-ntr-o noapte caldă de mai.  
Când vei intra  
În parcul meu,  
Nisipul aleilor deșarte,  
Îmbrățișând pantofii tăi albi, va tresări...  
La revederea celei venite de departe  
Copacii vor zâmbi...  
Ferestrele-mi închise se vor deschide iar,  
Și-n vasele uitate pe albe etajere,  
Buchetele uscate de alb mărgăritar  
Vor palpita  
Ca-n ascultarea unui demonic Miserere!...  
Va fi-ntr-o noapte caldă de mai.  
Când vei veni, "Olimpia" din cadru-i îți va surâde iar,  
Ceasornicu-n perete va respira mai rar  
Și mutele covoare, pe jos, vor tresări...  
Demonul nebuniei va coborî din nou  
Pe-albastrele sofale  
Și albele dantele,  
Aripa lui va stinge lumina-n candelabru,  
Iar noi,  
Sub ocrotirea tăcutelor perdele,  
Postum ca și-ngropații de vii, într-un cavou,  
Ne vom iubi-n parfumuri de brad și de cinabru.

Și-apoi...  
Va fi într-o seară poate ca și-alte seri.  
Va fi  
O seară de octombrie cu palpitări discrete  
De frunze,  
De imagini,  
De pleoape  
Și regrete...  
Vai!... cea din urmă seară când tu vei mai veni  
Va fi o aiurare de toamnă pe sfârșite,  
O aiurare-n versuri brodate pe-o batistă -  
Simbolul despărțirii...

Și-atâta tot...

Și-apoi  
Nu va mai fi nimica,  
Nu va mai fi nici soare,

Nu va mai fi nici lună  
Nici stele căzătoare...  
Și față de noi singuri,  
Poate,  
Nu vom mai fi nici noi!...